

Krönikan

Del 11 Från Gröna Torg till Änglavallen (2)

Av Lars Carlsson

Tjugotalet innebar till att börja med ingen förändring man fick fortsätta att spela på "Kotorget". Tekniska finesser var en utopi på ett sådant underlag men kämpatag fanns det gott om och matcherna var hårda, ibland allt för hårda.

Att det gick hett till på Nya Torg finns det belegg för. I NST från den 25 maj 1925 kan man läsa följande rubrik:

"Rugby på kreaturstorget i Ängelholm."

Matchen spelades mellan hemmalaget och Helsingborgs IF:s reservlag och rubricerades som säsongens skandalmatch. Innan matchen var slut hade två ängelholmare och en helsingborgare visats ut. Den, enligt reportern, "otränade domaren Berg från Ängelholm" hade stor del i skandalen. Till och med hemmapubliken kunde konstatera att han var något hemmabetonad. Detta retade upp HIF:arna till den milda grad att de började spela ojust och uppträda provo-

kativt mot hemmalaget.

Matchen slutade 2-2 efter 2-0 i paus. Hade möjligen ängelholmarna nerförbaek i första halvlek? Sportjournalisten kritiserar domare Berg i starka ordalag för att han i andra halvlek "förstörde" två chanser för hemmaidolerna. Han döljer inte sina sympatier när han avslutar med följande:

"Ett svidande nederlag för sitt oförsämda uppträdande hade gästerna varit förtjänta av" Men "Kotorget" var ingen bra plats för fotboll och fotbollen hade kommit för att stanna. De styrande i staden erbjöd, under åren efter det att "Gröna Torg" hade stängts för matcher, flera alternativ:

Södra Utmarken vid Landsbövingevägen, Norra Planteringen, området i Kronoskogen intill Tullakrok, ängen intill simstadion, Nybroskogen, t o m lergravarna på Tegelbruket diskuterades.

Av dessa alternativ var det, vad jag vet, endast ängen intill simstadion, som faktiskt användes en

tid. I NST från den 12 juni 1922 kan man läsa att ÄIF:s reservlag spelat här men planen var svårbemästrad och så vitt jag kan se i NST så spelade aldrig ÄIF:s a-lag där.

Att hitta ytor till träning var ett mindre problem, träna kunde man göra varhelst det fanns en någorlunda plan yta. Fanns det sedan ett gräsunderlag så var detta en ren bonus.

I 50 år med ÄIF kan man läsa om: "Spartaplanens sanddyner och ljungmarker, Gröna Gängs långsmala skogshygge med utmärkta dräbbelpålar i form av kronans planterade löv- och barrträd på ytterkanterna"

Vän av ordning frågar sig nu var denna Spartaplan låg. Det vet jag eftersom jag själv, emellanåt, tidiga vårar från mitten av 60-talet tränat där med ÄIF. Gösta Lindblad har sedan bekräftat att denna plan också användes på tjugooch trettioalet.

Planen låg ute i "Epadalen" mellan skogen och Västersjögatan. I

norr begränsades planen av vägen ner till "Sibirien"

Inte så långt därifrån, ungefär där Kullahallen idag ligger, låg det faktiskt också en plan där det tränades fotboll och spelades matcher från mitten av femtiotalet och drygt tio år framåt.

Var skulle då den nya idrottsplatsen byggas?

I en annan krönika har jag berättat om ett offentligt möte som hölls i augusti 1922. Vid mötet diskuterades var den nya idrottsplatsen borde ligga. De alternativ som dryftades var de ovan nämnda. Endast mörkelgravarna förkastades. Planen skulle ha internationella mått, då 100 x 64m. Den skulle var centralt belägen och utrustas med läktare och goda "avklädningsmöjligheter" Man underströk vikten av att anläggningen skulle vara publikvän-

Ur Bengt Irhammars privata samling har vi hämtat denna bild som är tagen från hörnet av Vaktgatan och Gasverksgrändens föreställande det så kallade "Kotorget."

lig eftersom publikintäkterna äro de viktigaste intäkterna för en förening" Kanske något att fundera över när man nu ser slutprodukten av årets arbete på idrottsplatsen.

Men platsen för idrottsplatsen

skulle bli något helt annat än vad som diskuterades på ovan relaterade möte.

Fortsättning följer i nästa tidning som kommer ut den 7 augusti.